

STORTINGET

Innst. 447 S

(2022–2023)

Innstilling til Stortinget
fra utenriks- og forsvarskomiteen

Dokument 8:221 S (2022–2023)

Innstilling fra utenriks- og forsvarskomiteen om Representantforslag frå stortingsrepresentantane Ingrid Fiskaa og Kari Elisabeth Kaski om internasjonal gjeldsslette for å nå berekraftsmåla

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringa ta initiativ i FN til å få etablert ein ny internasjonal gjeldshandteringsmekanisme.
2. Stortinget ber regjeringa ta initiativ i FN til å få etablert bindande retningslinjer for ansvarleg utlån for statar, internasjonale finansinstitusjonar og private kreditorar.
3. Stortinget ber regjeringa ta initiativ i FN til å få etablert eit offentleg register for statleg gjeld.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslagene.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Åsmund Aukrust, Nils-Ole Foshaug, Eva Kristin Hansen og Rigmor Aasrud, fra Høyre, Hårek Elvenes, Ingjerd Schou, Erna Solberg og lederen Ine Eriksen Søreide, fra Senterpartiet, Marit Arnstad og Bengt Fasteraune, fra Fremskrittspar-

tiet, Sylvi Listhaug og Christian Tybring-Gjedde, fra Sosialistisk Venstreparti, Ingrid Fiskaa, fra Rødt, Bjørnar Moxnes, fra Venstre, Guri Melby, og fra Kristelig Folkeparti, Dag-Inge Ulstein, deler bekymringen for gjeldssituasjonen i mange utviklingsland. Gjeldsproblemene skyldes mange faktorer, deriblant svak økonomisk styring, men pandemien og Russlands krig mot Ukraina har forverret situasjonen for mange.

Komiteen viser til at det tidligere er gjennomført flere runder med massiv gjeldsslette for en rekk utviklingsland. Det vises i den forbindelse bl.a. til HIPC- og MDRI-initiativene i 1996/1999 og 2006. Likevel er mange av disse landene fortsatt tyngt av stor gjeld. Ifølge FNs utviklingsprogram, UNDP, har 54 land alvorlige gjeldsproblemer. Disse problemene går i mange tilfeller ut over grunnleggende tjenester og rettigheter for borgerne. 28 av landene med alvorlige gjeldsproblemer er også på listen over de 50 mest klimasårbare nasjonene i verden. Disse er ekstra utsatt ved at de i tillegg til gjeldsbyrden må betale ekstra store beløp for klimatilpasning og gjenoppbygging. For disse landene er lånevilkårene også ofte dårligere på grunn av høyere risiko.

Komiteen viser til at gjeldssituasjonen i dag er mer kompleks enn tidligere, og at flere kreditorer og nye typer gjeld er kommet til. Å samle alle relevante offentlige og private kreditorer rundt et omforent etablert fellesskap har derfor vist seg utfordrende. For at gjeldssletten skal gi ønsket effekt, er det også sentralt at store utlånere, som Kina, viser større vilje til gjeldsslette. Kina er alene kreditor på 65 prosent av den bilaterale/offentlige utenlandsgjelden fra utviklingsland og har med dette avgjørende betydning i denne sammenheng.

Komiteen viser til at Norge gjennom en rekke initiativ har vært aktivt involvert for å lette utviklingslands

gjeldsbyrde, og at Norge siden 1999 har slettet bilateral gjeld for i alt 6,5 mrd. kroner for 21 land uten å belaste bistandsbudsjettet. Det har vært et viktig prinsipp at sletting av stat-til-stat-gjeld ikke skal gå på bekostning av annen bistand. I nyere tid har Norge bl.a. bidratt instrumentelt til å kvalifisere Somalia for gjeldslette, da Norge i mars 2020 ga et kortsiktig overgangslån («bridge loan») på om lag USD 366 mill.

Medlemene i komiteen frå Sosialistisk Venstreparti, Raudt, Venstre og Kristeleg Folkeparti viser til at me ikkje er i nærleiken av å nå berekraftsmåla innan 2030 slik Noreg og resten av verda har forplikta seg til. Delen av verdas befolkning som lever i fattigdom (mindre enn 1,90 dollar dagen) har gått markant ned dei siste tiåra, men covid-19 pandemien med økonomisk nedstenging sette utviklinga tilbake. Frå 2019 til 2020 auka delen fattige frå 8,3 til 9,2 prosent. Desse medlemene viser til at talet på sveltande menneske har auka jamt og trutt sidan verdas land vart einige om berekraftsmåla, og i dag lir kvart tiande menneske i mangel på mat. Konflikt, ekstremvær som følgje av klimaendringar og aukande ulikskap er blant årsakene til den negative utviklinga. Krigen i Ukraina med påfølgjande høge internasjonale matvareprisar har ikkje gjort situasjonen betre, men svolten steig lenge før Russland brutalt angreip nabolandet sitt. Desse medlemene merkar seg at verdssamfunnet heller ikkje er i nærleiken av å nå helsemåla innan 2030. Dødsraten blant gravide og fødande kvinner er framleis altfor høg i store delar av Afrika, pandemien sette tilbake ein del vaksinasjonsprogram, og i 2020 auka talet på menneske som døydde av tuberkulose. Årsakene til at me ligg så dårleg an til å nå berekraftsmåla, er med andre ord mange, men FN er tydeleg på at ei av hovudårsakene er den djupe og omfattande gjeldskrisa fleirtalet av utviklingsland er i.

Desse medlemene viser til at mange utviklingsland brukar langt meir pengar på å betala tilbake gjeld enn på sosiale investeringar for å nå berekraftsmåla. Ifølgje Debt Relief International og Kirkens Nødhjelp (2022) brukar den store gruppa utviklingsland ni gonger meir på å betala gjeld enn på helseutgifter. Ei mindre gruppe utviklingsland rapporterer om gjeldsutgifter som er 32 gonger så høge som klimainvesteringar. UNDP stadfestar at det er umogleg for eit land å nå klimamåla og berekraftsmåla så lenge 20 prosent av inntektene vert brukte på å betale tilbake gjeld og landet tek opp lån med 15 prosents renter. Desse medlemene merkar seg at FN's utviklingsprogram rapporterer at 52 av verdas land har alvorlege gjeldsproblem.

Desse medlemene meiner at det er naudsynt med ein ny internasjonal gjeldshandteringsmekanisme for å nå berekraftsmåla innan 2030.

Medlemene i komiteen frå Sosialistisk Venstreparti, Raudt og Kristeleg Folkeparti meiner at illegitim gjeld og gjeld gitt utan tilstrekkelege berekraftsanalysar må slettast, renter senkast og nye nedbetalingsplanar lagast uavhengig av om det er statar, internasjonale finansinstitusjonar eller private fond som er lånegjevarar.

Desse medlemene viser til statsråden sitt svarbrev datert 21.april 2023, der ho slår fast at mange av dagens gjeldstynge land fekk massiv gjeldsslette under HIPC- og MDRI-initiativa i 1996/1999 og 2006, og at desse «fortsatt nyter godt av denne gjennom løpende bidrag fra giverlandene for å kompensere Versbanken og Afrikabanken for ettergivelse av gjeld». Desse medlemene vil påpeika at det i stor grad er ei anna gruppe land enn dei som vart omfatta av HIPC-initiativet, som i dag er i ei gjeldskrise. I dag er det i stor grad mellominntektsland som etter finanskrisa i 2008 nærast fekk kasta lån etter seg og deretter vart sterkt oppfordra av verdsamfunnet til å ta opp lån for å gjere naudsynte investeringar for å nå berekraftsmåla.

Desse medlemene viser til at statsråden i svarbrevet understrekar at det «er vanskelig, for ikke å si umulig, å se for seg et internasjonalt politisk akseptabelt system som ikke inkluderer G20, Parisklubben, Verdensbanken og IMF i førersetet». Desse medlemene deler statsråden sitt syn på kor viktig det er å bygga på eksisterande prosessar for gjeldshandtering og retningslinjer på kort sikt, men meiner samstundes at det er avgjerande for legitimiteten til ein slik prosess å sikra ei breiare deltaking frå ei større gruppe av statar. Desse medlemene meiner det er høgst problematisk at kreditorar som sjølv har økonomiske interesser i utfallet av saker, skal vera vertskap for slike forhandlingar. Vertskapet for restrukturering av gjeld må på lengre sikt leggast til ein uavhengig tredjepart utan økonomisk eigeninteresser.

Medlemene i komiteen frå Sosialistisk Venstreparti, Raudt, Venstre og Kristeleg Folkeparti meiner at Noreg bør ta til orde for at UNDP, eller andre FN-organ, vert involvert som forhandlingspartnar i G20's Global Debt Roundtable., og vidare at sivilsamfunn vert konsulterte meir aktivt undervegs i prosessen. På lang sikt bør Noreg arbeide for ein FN-leia gjeldshandteringsprosess.

Medlemene i komiteen frå Sosialistisk Venstreparti, Raudt og Kristeleg Folkeparti meiner også at Noreg bør ta initiativ til at gjeld blir eit sentralt tema på Finance for Development-konferansen.

Desse medlemene viser til statsråden sitt svarbrev, der ho understrekar at dei multilaterale utviklingsbankane ikkje bør delta i gjeldsrestruktureringar, då dette vil kunne ramme utviklingsland si kreditt-rating og slik gjelanda dårlegare og dyrare vilkår. Desse med-

le m e n e merkar seg at dette ikkje vart utfallet sist gong vestlege land ved å ta over gjeldsforpliktingane til fattige land sørga for gjeldsslette i dei internasjonale finansinstitusjonane.

Desse medlemene meiner det er naudsynt å få på plass bindande retningslinjer for ansvarleg lånegjeving for statar, internasjonale finansinstitusjonar og private kreditorar. Slike retningslinjer må halda utlånar ansvarleg ved å halda renter på eit lågt nivå, og lånetakar ansvarleg ved å stilla krav til kva låna kan brukast til. Retningslinjer for ansvarleg lånegjeving må også inkludera krav om berekraftsanalysar som tek høgde for inflasjon, eksterne økonomiske sjokk og statar si evne til å sikra menneskerettar og oppfylle klimamåla. Slike retningslinjer har vore diskuterte i ulike forum etter siste gjeldskrise, men så langt har det ikkje kome i hamn bindande retningslinjer for alle aktørar. Prinsippa kan taast i bruk ved å inkludera uansvarleg utlån og låneopp- tak i FNs konvensjon mot korrupsjon (UNCAC).

Desse medlemene viser til at sivilsamfunnsorganisasjonar og uavhengige medium har ei viktig vaktbikjerolle å spele overfor dei respektive styresmaktene sine opptak av nye lån. Men med manglande informasjon og openheit er det vanskeleg å utøva denne kontrollfunksjonen. Det er derfor viktig å etablera eit offentleg gjeldsregister der lånegjevar, storleik på lån, vilkår og nedbetalingsplan vert tilgjengeleg for alle. Desse medlemene merkar seg at statsråden i svarbrevet peikar på at Noreg i ulike forum har tatt eit slikt initiativ.

Medlemene i komiteen frå Sosialistisk Venstreparti, Raudt, Venstre og Kristeleg Folkeparti viser til statsråden sitt svarbrev der det vert understreka at «Norge har vært et foregangsland i internasjonal gjeldspolitik», og ber regjeringa sjå til at Noreg også framover vert eit føregangsland for å løysa den djupe gjeldskrisa mange utviklingsland no står i.

På denne bakgrunnen fremjar desse medlemene desse forslaga:

«Stortinget ber regjeringa ta initiativ i FN til å etablert ein ny internasjonal gjeldshandteringsmekanisme.»

«Stortinget ber regjeringa ta initiativ til at UNDP vert inkludert som forhandlingspartner ved det G20-initierte Global Debt Roundtable.»

Medlemene i komiteen frå Sosialistisk Venstreparti, Raudt og Kristeleg Folkeparti fremjar desse forslaga:

«Stortinget ber regjeringa ta initiativ i FN til å få etablert bindande retningslinjer for ansvarleg utlån for statar, internasjonale finansinstitusjonar og private kreditorar.»

«Stortinget ber regjeringa ta initiativ i FN til å få etablert eit offentleg register for statleg gjeld.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Kristelig Folkeparti:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringa ta initiativ i FN til å få etablert ein ny internasjonal gjeldshandteringsmekanisme.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringa ta initiativ til at UNDP vert inkludert som forhandlingspartner ved det G20-initierte Global Debt Roundtable.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Kristelig Folkeparti:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringa ta initiativ i FN til å få etablert bindande retningslinjer for ansvarleg utlån for statar, internasjonale finansinstitusjonar og private kreditorar.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringa ta initiativ i FN til å få etablert eit offentleg register for statleg gjeld.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet og Fremskrittspartiet.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:221 S (2022–2023) – Representantforslag frå stortingsrepresentantane Ingrid Fiskaa og Kari Elisabeth Kaski om internasjonal gjeldsslette for å nå berekraftsmåla – vedtas ikke.

Oslo, i utenriks- og forsvarskomiteen, den 23. mai 2023

Ine Eriksen Søreide

leder

Dag-Inge Ulstein

ordfører

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Utviklingsministeren

Utenriks- og forsvarskomiteén
v/leder Ine Eriksen Søreide

Oslo, 21.04.2023

Uttalelse fra Utenriksdepartementet ang. Dokument 8:221 S (2022-2023) – representantforslag fra representantene Ingrid Fiskaa og Kari Elisabeth Kaski.

Jeg viser til brev fra Stortinget datert 14. april 2023, der det bes om Utenriksdepartementets uttalelse til Dokument 8:221 S (2022-2023) fra representantene Ingrid Fiskaa og Kari Elisabeth Kaski, om internasjonal gjeldsslette for å nå bærekraftsmålene.

Jeg deler bekymringen for gjeldssituasjonen i mange utviklingsland, og ikke bare de fattigste. Pandemien og Russlands krig mot Ukraina har forverret gjeldsproblemene, men de er også et resultat av for svak økonomisk styring og det faktum at mange land har lånt for mye – før covid og før dagens overlappende kriser. Dette gjelder mange av de samme landene som fikk massiv gjeldsslette under HIPC- og MDRI-initiativene (Heavily Indebted Poor Countries fra 1996/99 og Multilateral Debt Relief Initiative fra 2006), og fortsatt nyter godt av denne gjennom løpende bidrag fra giverlandene for å kompensere Verdensbanken og Afrikabanken for ettergivelse av gjeld.

Gjeldssituasjonen i dag er mer kompleks enn tidligere, med nye kreditorer og mange forskjellige typer gjeld. Det vil derfor være vanskelig å skulle samle alle kreditorer for å løse dagens gjeldsproblemer i omforent felleskap. Jeg mener bestemt at vi i dette arbeidet må fokusere på eksisterende strukturer, og gjøre de forbedringer som skal til for å gi tilstrekkelig og rask gjeldsslette til de land som trenger det. Det er vanskelig, for ikke å si umulig, å se for seg et internasjonalt politisk akseptabelt system som ikke inkluderer G20, Parisklubben, Verdensbanken og IMF i førersetet.

G20 og Parisklubbens rammeverk for gjeldsslette fra 2021 («Common Framework») har imidlertid ikke levert, så langt. I dag er det bare 4 land som har søkt om slik gjeldsslette; Tsjad, Zambia, Etiopia og Ghana. Kun Tsjad har kommet i mål, men uten å få umiddelbar gjeldsslette pga. økte inntekter som følge av høye energipriser, mens Zambia står for tur.

Det er flere årsaker til at det går langsomt. En av dem er prinsippet om likebehandling, dvs. at alle kreditorer, inklusive Kina og private, forventes å gi gjeldslette på samme vilkår som kreditorlandene i Parisklubben (der Kina ikke er medlem). Det har vist seg komplisert å få dette til. En annen er at landene er redde for å miste sin kredittverdighet gjennom å be om gjeldslette (selv om de paradoksalt nok bør være svært forsiktige, evt. stoppe helt, med å oppta mer gjeld på markedsvilkår). Det er også svært skuffende at private långivere hittil ikke har deltatt, verken i gjeldsmoratoriet (Debt Service Suspension Initiative, DSSI) i 2020-2021, eller i Common Framework.

Det er svært viktig å inkludere Kina, som er kreditor på 65 prosent av den bilaterale/offentlige utenlandsgjelden fra utviklingsland, i nødvendig gjeldslette. Jeg ønsker derfor det nyetablerte rundebordet på gjeld (Global Sovereign Debt Roundtable) velkommen. GSDR hadde sitt andre møte 12. april, under vårmøtene i IMF og Verdensbanken. Rundebordet vurderer gjeldsutfordringer i både lavinntekts- og mellominntektsland, og samler både låntakere og långivere, inklusive private aktører og Kina. Målet er å skape en felles forståelse for gjeldsutfordringene og veien videre, og å bidra til å få fart på gjennomføringen av Common Framework.

Kina har tatt til orde for at internasjonale finansieringsinstitusjoner, herunder Verdensbanken, bør delta i gjeldsreduksjoner. Dette er Kina alene om å mene. Norge og de nordiske og baltiske landene, side om side med andre kreditorland, mener at de multilaterale utviklingsbankene ikke bør delta i gjeldsrestruktureringer. Dette fordi det vil kunne ramme deres kredittverdighet (AAA-rating fra kredittvurderingsbyråene), og derigjennom gi dårligere og dyrere utlånsbetingelser for utviklingsland.

Verdensbanken, Afrikabanken og andre multilaterale finansieringsinstitusjoner bør konsentrere seg om å bidra med betydelige netto overføringer til land med gjeldsproblemer, på myke vilkår, og rene gavevilkår for land med store gjeldsproblemer, slik de i økende grad gjør i dag. I Verdensbankens IDA, den uten sammenlikning største og viktigste kilden til multilateral finansiering for de 75 fattigste landene i verden, beveger gaveelementet i bistanden seg nå raskt i retning av 60 %. Det viser at Verdensbanken, som Norge og 188 andre land er medeiere i, tar ansvar. Som nylig påpekt av bankens ledelse, innebærer dette store gaveelementet i Verdensbankens utlån til fattige land at disse faktisk gis «ex ante» gjeldslette på nye – og allerede myke – lån, noe som har skjedd helt siden MDRI ble opprettet for 17 år siden.

Norge har vært et foregangsland i internasjonal gjeldspolitik og er aktivt involvert i internasjonalt arbeid for å lette utviklingslandenes gjeldsbyrder. Norge fremmer ansvarlig låntaking og långivning for å forhindre at nye gjeldsproblemer oppstår, og er også med på å bidra til at multilaterale utviklingsbanker og G20 arbeider mer med å sikre gjeldsbærekraft. Så sent som 17. april gjentok Norge – i et møte mellom Verdensbanken, 55 giverland og representanter for 75 mottakerland i IDA – vårt forslag om at Verdensbanken og IMF i fellesskap utarbeider et sett av globale retningslinjer for bærekraftig og ansvarlig låntaking og långivning.

Norge har tatt initiativ til en felles nordisk-baltisk posisjon på gjeldsspørsmål i Verdensbanken, ferdigstilt i mars i år. De åtte landene tar her bla. til orde for at Verdensbanken arbeider for:

- et globalt rammeverk for full åpenhet om låneavtaler og lånevilkår
- større krav til ansvarlig gjeldshåndtering fra låntakerland i Verdensbankens utlånspolitikk
- utvikling av en offentlig tilgjengelig «heat map» for å synliggjøre gjeldsproblemer og hvor det brenner mest
- «frys» på betaling av renter og avdrag for land som ber om gjeldslette, på betingelse (blant flere) av at de leverer på krav til åpenhet om statsgjeld
- at land som innvilges gjeldslette bør forplikte seg til å benytte frigjorte midler til å fremme inkluderende økonomisk vekst og bygge valutareserver som bufre mot framtidige kriser, for å forebygge gjentatte gjeldsproblemer.

Norge var det første kreditorlandet som slettet 100 % av de fattigste landenes gjeld under HIPC. Vi har siden 1999 slettet bilateral gjeld for i alt 6,5 mrd. kroner for 21 land *uten å belaste bistandsbudsjettet*. 3,7 mrd. kroner skriver seg fra den norske Skipseksportkampanjen på 1970- og 80-tallet, og er slettet ensidig. Denne finansieringsløsningen er unik for Norge. Dette har gjort det mulig for Norge å være politisk framoverlent for gjeldslette, med den viktige politiske markøren at sletting av stat-til-stat-gjeld *ikke har gått på bekostning av annen bistand*.

Norge gjennomførte i 2013 en egen uavhengig «revisjon» av opprinnelsen til – og håndteringen av – våre gjenværende fordringer på utviklingsland, utført av *Deloitte*. Revisjonen kom på sterk oppfordring fra norsk sivilsamfunn, herunder Aksjon Slett U-landsgjelda (SLUG). 34 gjeldsavtaler med 7 land for til sammen 1 mrd. kroner ble gjennomgått. Gjennomgangen viste noen svakheter, men ingen store feil. Gjeldsrevisjonen ble lansert under FNs generalforsamling i 2013 og fikk stor internasjonal oppmerksomhet.

Norge har også finansiert et FN-ledet arbeid med å utvikle prinsipper og retningslinjer for ansvarlig låntaking og långivning (*The UNCTAD Principles for Sovereign Lending and Borrowing*), og fått gjennomslag i Verdensbanken for utarbeidelse av flere statusrapporter om bankens samlede arbeid med gjeldsbærekraft.

Norge bidro i mars 2020 instrumentelt til å kvalifisere Somalia for gjeldslette, gjennom et kortsiktig overgangslån («bridge loan») på om lag USD 366 mill., som klarerte Somalias mislighold overfor Verdensbankens IDA. Dette høstet vi mye internasjonal anerkjennelse for.

Norge er i dag et av de aller minste kreditorlandene i OECD/Parisklubben og kan derfor vanskelig ha den samme framoverlente rollen vi hadde tidligere, spesielt under den forrige rød-grønne regjeringen. Det er problematisk å skulle fremme løsninger som koster andre land dyrt, mens det koster oss selv fint lite. Vi vil da risikere å gjøre opp regning uten vert. Jeg har likevel et godt håp om å finne løsninger som er politisk mulig å få til innenfor de eksisterende rammeverk. Forslaget om å opprette en global gjeldshåndteringsmekanisme har det aldri vært mulig å oppnå politisk tilslutning til blant kreditorlandene, og det er det heller ikke nå.

Ansvarlig låntaking og ansvarlig långivning vil fortsatt være en hovedprioritering i gjeldspolitikken. Åpenhet rundt lån er en forutsetning for å løse gjeldsutfordringene. Skjult gjeld gjør at gjeldsoppgjør ikke kommer til roten av problemene. «Bindende» retningslinjer for ansvarlig utlån impliserer imidlertid sanksjoner ved manglende etterlevelse. Dette er det i dag ikke praktisk-politisk mulig å få til, annet enn i tilfeller der lover brytes. Veiledende prinsipper er imidlertid noe jeg kan støtte, jf. UNCTAD-prinsippene. Disse fikk dessverre ikke internasjonal politisk oppdrift. Dette skyldtes både svak oppfølging fra UNCTADs egen side og at enkelte av de foreslåtte prinsippene var både flertydige og urealistiske, og derfor trolig kom til å skade en god sak. Når det gjelder globale retningslinjer for ansvarlig långivning, mener jeg at disse bør utarbeides av institusjoner som er i førersetet på internasjonal gjeld, nemlig Verdensbanken og IMF, som begge har tilnærmet globalt medlemskap. Samtidig må disse retningslinjene åpenbart også omfatte ansvarlig låntaking. Hvis ikke, vil vi komme i skade for å bidra til å tåkelegge historiefortellingen om årsakene til stadig gjentatte gjeldsproblemer. Dette vil faktisk kunne undergrave vår egen argumentasjon for nødvendige økonomiske reformer i land hvor de i særlig grad behøves, for å skape sårt tiltrengt økonomisk vekst og muligheter for å bekjempe økende ulikhet og fattigdom.

Når det gjelder forslaget om etablering av et offentlig register for statlig gjeld, har Norge i nevnte nordisk-baltiske posisjonspapir bedt Verdensbanken om å ta initiativ til « a global framework for full disclosure of sovereign loan contract terms and payments schedules». I samme papir tas det til orde for 'fiscal prudence', dvs. en transparent og bærekraftig låntaking og en finanspolitikk som bidrar til økonomisk vekst og forbedringer i sosiale goder. Vi oppfordrer også internasjonale finansinstitusjoner til å samarbeide om å forbedre den internasjonale finansarkitekturen med det mål for øye å styrke gjeldsbærekraften.

Med vennlig hilsen

Anne Beathe Tvinnereim

